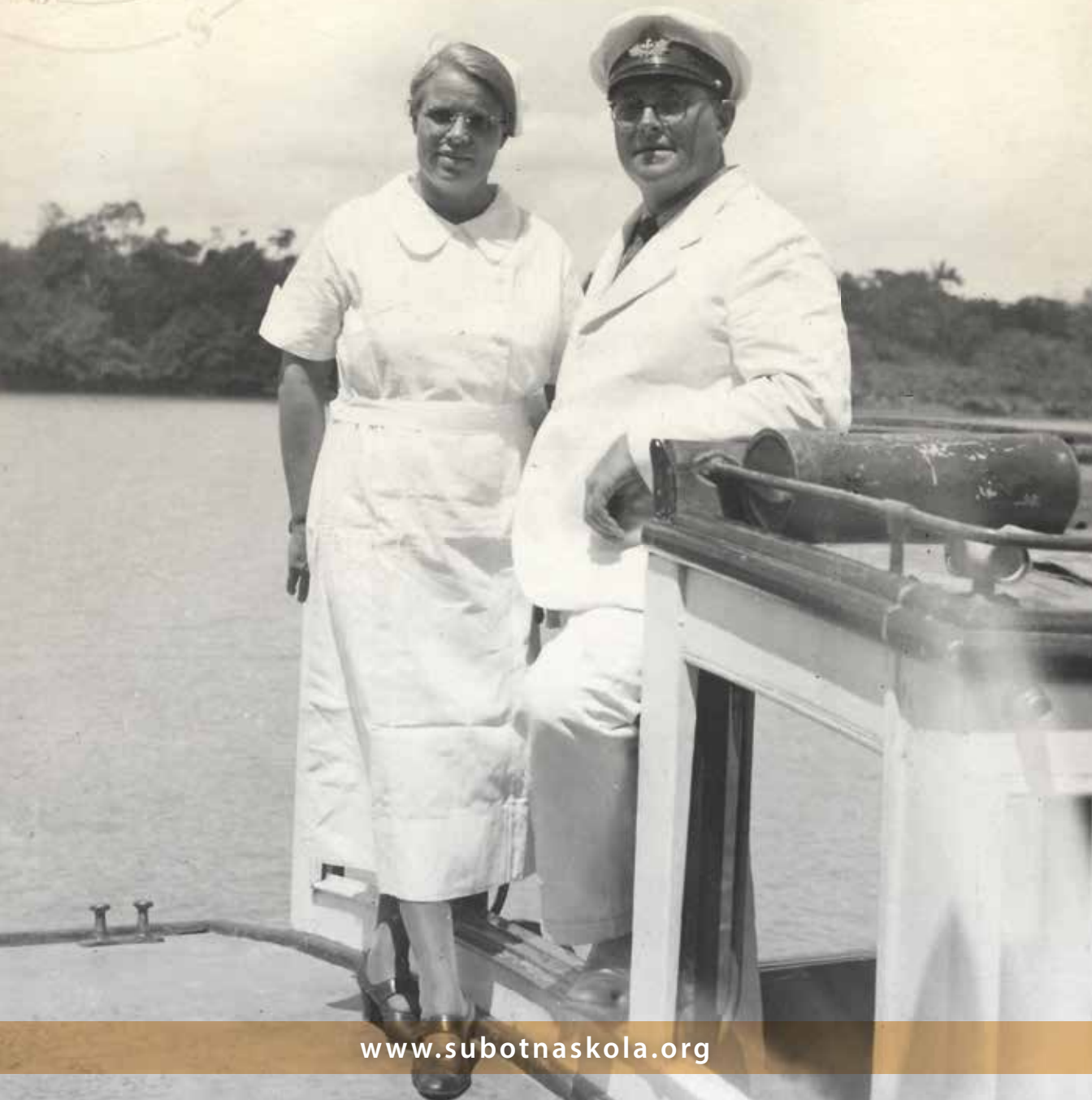

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2016 PRVO TROMESEČJE • JUŽNOAMERIČKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na korici sa prednje strane: Leo i Džesi Halivel bili su pioniri misije, koji su živeli i pomagali ljudima duž reke Amazon. Putujući na svom brodu "Svetlonoša" donosili su nadu i pomoć hiljadama ljudi, svojim medicinsko - evanđeoskim delovanjem.

BRAZIL

- 4 Anđeli na Amazonu | *Januar 2*
- 6 Ostvarenje sna | *Januar 9*
- 8 Čamdžijin preobražaj | *Januar 16*
- 10 Misionarski gramofon | *Januar 23*
- 12 Pronaći mir, deo I | *Januar 30*
- 14 Pronaći mir, deo II | *Februar 6*

PARAGVAJ

- 16 Pedrito se moli, a Pablo propoveda | *Februar 13*
- 18 Policajac koji se molio | *Februar 20*
- 20 Od policajca do pastora | *Februar 27*

URUGVAJ

- 22 Slepí čovek vidi | *Mart 5*
- 24 Pronaći Boga | *Mart 12*
- 26 Knjiga u prodavnici obuće | *Mart 19*

IZVORI

- 28 Program trinaeste Subote | *Mart 26*
- 30 Budući projekti za trinaestu Subotu
- 31 Izvori

 = Priče koje posebno zanimaju tinejdžere

Vaša darovanja na delu

U toku 2012. godine dečiji projekat trinaeste Subote bio je namenjen obezbeđivanju materijala za obučavanje dece, tako da mogu da nauče kako da osnivaju i vode male dečije biblijske grupe za decu u severnom Peruu. Dar trinaeste Subote pomogao je, takođe, da se izgradi crkva namenjena učenicima /studentima centralne adventističke brazilske akademije.

Hvala vam što podržavate ova darovanja.

© 2016 General Conference of Seventh-day Adventists • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
800.648.5824 • www.AdventistMission.org

Dragi vođo subotne škole,

Dobrodošli u novu godinu, novo tromesečje i novu diviziju na koju ćemo da usmerimo svoju pažnju i molitve.

Južnoamerička divizija (JAD)

Jedna od najbrže rastućih divizija Hrišćanske adventističke crkve JAD sastoji se od sledećih država: Argentine, Bolivije, Brazila, Čilea, Ekvadora, Foklandskih ostrva, Paragvaja, Perua, Urugvaja i susednih ostrva. U ovim državama živi više od 330 miliona ljudi, od kojih je približno 2,3 miliona adventističkih hrišćana. U ovom tromesečju slušaćemo uzbuđljive i zanimljive priče koje potiču iz nepreglednih šuma duž reke Amazon, kao i o detetu koje propoveda u Paragvaju, slepom čoveku u Urugvaju koji "sad vidi". Govorićemo i o životinjama, tako što ćemo upoznavati jednu životinjsku vrstu svake sedmice.

Brazil

Poput svake druge velike zemlje, Brazil se odlikuje velikom raznolikošću. Sa jedne strane veliki gradovi naseljeni milionima stanovnika, koji se nalaze na obalama Atlantskog okeana, kao što je Sao Paulo, treći grad po veličini na svetu, a sa druge strane manje razvijeni predeli u kojima ljudi vekovima žive na isti način.

Početkom 30'ih godina prošlog veka, Leo i Džesi Halivel bili su misionari koji su svojim brodom "Svetlonoša - Luzeiro" plovili rekom

Amazon. Danas, Luzeiro misionari brodovi ponovo plove rekom Amazon, donoseći nadu i ozdravljenje ljudima koji žive duž reke. Deo darova trinaeste Subote, pomoći će da se izgradi "plutajuća crkva" koja će ploviti za Luzeirom, ulazeći u sela, sa željom da se pomogne osnivanje Adventističke crkve.

Paragvaj i Urugvaj

Godinama se Adventistička crkva u Paragvaju i Urugvaju susretala sa velikim izazovima. Međutim, Crkva sada u tim zemljama napreduje zahvaljujući braći i sestrama iz JAD i širom sveta. Trenutno u Paragvaju živi 12.807 adventista u populaciji od 6,9 miliona stanovnika. Deo darova trinaeste Subote, pomoći će da se izgradi nova crkva. Urugvaj se smatra najsekularnijom državom latinske amerike. U njemu živi 8.016 adventista, u ukupnoj populaciji od 3,4 miliona ljudi. Deo naših darova trinaeste Subote biće upotrebljen da se izgradi centar uticaja i nova crkva. Hvala vam za posvećenost misiji i za pomoć koju pružate našoj braći i sestrama širom sveta.

Želeli bismo da vas, takođe, podsetimo da je mnoštvo odličnih misionarskih priča dostupno potpuno besplatno na našem novom Misionarskom 360 DVD-u. Vaša crkva bi trebalo da dobije jedan besplatan primerak svakog tromesečja. Možete, takođe, skinuti sa Interneta video priče i celokupni časopis na veb adresi www.adventistmission.org/resources.

Molimo vas da podsetite vernike da mogu svoje darove za 13. Subotu ovog tromesečja kao i druge adventističke misionarske darove da prilože na našem sigurnom veb-sajtu: www.adventistmission.org/give.

Hvala vam što podržavate misiju – žilu kucavicu adventizma!

Neka vas Gospod obilato blagoslovi!

Urednik *Džina Palen*

Mogućnosti

Darovanja trinaeste Subote ovog tromesečja pomoći će:

- Da se izgrade dve plutajuće crkve / klinike na rekama Amazon i Solimos.
- Da se izgradi crkva u agroindustrijskoj transamazonskoj akademiji u Brazilu.
- Da se izgradi centar uticaja u Asunsionu u Paragvaju.
- Da se osnuje nova crkva u Asunsionu u Paragvaju.
- Da se izgradi centar uticaja u La Tehi, Montevideu u Urugvaju.
- Da se osnuje nova crkva u Goesu, Montevideo, Urugvaj.

Anđeli na Amazonu

BRAZIL | januar 2

Porodica Halivel

vih novih radnih mesta u selu pokraj reke. Čovek koji je izgradio najveći deo Luzeiro misionarskih čamaca/ brodova bio je Leo Halivel.

Ispricano je mnogo priča o divnim događajima koji su se razvijali, dok je porodica Halivel delovala duž reke Amazon. Jedna od tih priča zove se "Anđeli Amazona".

Tri stopera

Pastor Halivel je upravljao Luzeirom duž reke. Drveće u džungli formiralo je nadstrešnicu iznad glave. Džek, petnaestogodišnji sin pastora Halivela, se zagledao u džunglu nadajući se da će videti jaguara, "leoparda džungle". Iznad glave su preletali predivni crveni, plavi, zeleni i žuti makaoi, glasno krešteći. U daljini zavijali su runasti majmuni. Tada je brodski motor usporio i Džek je primetio tri lepo obučena muškarca u kanuu kako mašu prema Luzeiru.

"Zdravo", viknuo je jedan čovek. "Možete li da nas uzvodno povučete?"

Pastor Halivel je znao da je opasno voziti neznance. Ali nešto ga je pokrenulo da stane. "Baci im uže, Džek", pozvao je svog sina. Džek je bacio čoveku konopac, i čovek je privezao svoj brod za njihov.

Izbegavajući stene

Dva čoveka su se popela na palubu i stala pored pastora Halivela, dok

Anđeli Amazona

Amazon je najduža reka u Južnoj Americi. Ona teče od planina Anda u Peruu, na samo 140 kilometara od Pacifičkog okeana skoro 6400 kilometara do Atlantskog okeana.

Luzeiro misionarski brodovi

Veliki grad Manaus nalazi se duž Amazona. (Locirajte Manaus zapadno od Belema, na obali). Izvan grada u mirnoj marini stoji ukotvljen brod nazvan Luzeiro, što je portugalska reč koja znači "svetlonoša". Ovaj brod i drugi slični njemu plove duž Amazona, pružajući medicinsku pomoć i donoseći dobre vesti o Isusu ljudima koji žive duž reke.

Brodovi voze lekare, zubare, medicinske sestre i druge misionare potrebne ljudima koji žive u kišnoj šumi. Prevoze i učitelje i propovednike do njho-

je uz reku upravljao svojim brodićem. Iznenada, jedan od njih zgrabio je upravljač i okrenuo brod. Brod se poljuljao i pomerio od rečne obale prema sredini reke. Ovaj iznenadni pokret skoro je bacio Džeka sa palube!

Pastor Halivel je gledao u vodu kojom su upravo prošli, na samo 20 metara od mesta na kome su bili. Nedaleko od njih ispod površine vode, moglo se uočiti stotine stena. Da je brod udario u te stene raspao bi se na delove. Misionari su mogli da izgube život tog dana!

“Uh”, uzviknuo je pastor Halivel. “Hvala ti! Spasao si naš brod, a verovatno i naše živote!”

Čovek se nasmejao ali ništa nije govorio, dok je upravljao brodom kroz stenovite vode. Onda Čovek je ustupio upravljač pastoru Halivelu. “Hvala vam

na vožnji gospodine”, rekao je čovek. “Ako stanete, mi ćemo sada izaći!”

Ovo je zaista čudno! Pomislio je pastor Halivel. Nema ni traga od sela u blizini. Ipak, zaustavio je brod, i dva čoveka su se vratila u svoj kanu i odvešlala niz reku.

“Gledaj kuda idu”, Leo je pozvao Džeka.

“Tata, oni su nestali”, odgovorio je Džek.

Leo se odmaknuo od upravljača i pogledao. Reka je bila prazna. Nije postojala nikakva krivina, nije bilo talasa na vodi. Tri čoveka i njihov brod su nestali.

Verovatno su to bili anđeli. Razmišljao je pastor Halivel, dok je upravljao Luzeirom. “Hvala ti Gospode što si poslao svoje anđele da nas danas zaštite! Kakav predivan Bog si Ti!”

Haliveli su služili mnogo godina duž reke Amazon, brinući o zdravlju ljudi i šireći dobre vesti o Isusu. Naša misionska darovanja podržavala su njihov rad, nastavljaju i danas da podržavaju rad među ljudima koji žive u izolovanim selima i velikim gradovima duž reke Amazon.

Ovaj dar trinaeste Subote u ovom tromesečju pomoći će u izgradnji dva nova broda “plutajuće crkve” koji će slediti Luzeira / Svetlonošu u mnoga nedostupna sela duž Amazona. Plutajuće crkve, brodovi, odlaziće u sela i ostajati tamo neko vreme, održavajući evanđeoske sastanke. Posle toga, u selu će biti izgrađena nova crkva, a plutajuća crkva krenuće dalje u sledeće selo. Hvala vam puno što planirate da velikodušni priložite svoja darovanja. 🌍

Misionske informacije

- Leo B Halivel osnovao je medicinsko-misionarski brod i otpočeo službu među Indijancima Amazona sa Luzeiro (Svetlonoša) 1931. godine; od tada je bilo 25 Luzeiro brodova koji su nosili preko potrebnu medicinsku pomoć uz i niz reku Amazon.
- Misionari koji su služili na Luzeiro brodovima, koji su putovali rekom Amazon ostavili su večan uticaj na ljude koji žive tamo. Oni su pomogli da se osnuju crkve, klinike i škole.
- Pre nekoliko godina, deo vaših darovanja trianaeste Subote, pomogao je da se izgrade domovi i učionice za novi Adventistički univerzitet u severnom Brazilu. Sada mnogi studenti mogu da studiraju tamo umesto da danima putuju od svojih domova do mesta studiranja u drugom delu zemlje.

Ostvarenje sna

Samanta

Vidas", adventističkoj misionarskoj organizaciji, koja pruža podršku i poučava volontere da rade u džungli. Tri meseca kasnije koordinator projekta rekao je Samanti: "Imam mesto za tebe u malom selu, i tamo ćeš biti medicinska sestra na Luzeiru."

Samanta je jedva poverovala novostima. "Bila sam presrećna", priseća se. Sada mogu stalno da koristim svoje mesicinsko znanje. Ljudi su jednostavni, sa jednostavnim problemima i ja im mogu pomoći. Ovo je ono što sam htela da radim – da poučavam ljude koji nemaju znanja o zdravlju."

Ostvarenje sna

Još od svoje mladosti, Samanta je volela da sluša uzbudljive priče o misionarskom brodu Luzeiro. Opčinjena, zamišljala je kako bi izgledalo da radi kao misionar duž Amazona, baš kao Leo i Džesi Halivel. Nije ni slutila da će se jednoga dana njen san ostvariti.

Posle diplomiranja u srednjoj školi Samanta je studirala pripremajući se za medicinsku sestru na državnom univerzitetu Zapadne Parane u južnom Brazilu. Kada je završila obuku, Samanta je imala mnogo mogućnosti za zaposlenje, ali njeno srce je bilo u misiji, pa je bila oduševljena, kada je dobila poziv da bude misionar volonter u Amazonskoj regiji. Molila se: "Isuse ako želiš da idem, molim te otvori sva vrata".

Vrata su se brzo otvorila. "Dobila sam novac za karte, a ljudi su mi dali sve što mi je bilo potrebno. Zнала sam da je Isus imao plan za mene", rekla je Samanta.

U Amazonu

Ubrzo je Samanta bila u srcu Amazona, obučavajući se u "Salva

Medicinska sestra sa Luzeira

Kao medicinska sestra na Luzeiru, Samanta sada radi sa ADRA-om i smeštena je u selu u kome vodi malu kliniku. Svake nedelje ona ide na Luzeiro XXVI pružajući tako jedinu medicinsku pomoć dostupnu hiljadama ljudi duž Amazona.

Bilo da je na Luzeiru ili u seoskoj klinici, Samanta se često sreće sa hitnim slučajevima, gde zna da samo Bog može pomoći.

Jedne večeri rano, u kliniku je došao čovek držeći svoju ruku u krvavim zavojima.

"Šta se dogodilo", pitala je Samanta.

"Koristio sam drobilicu i ruku su mi uhvatile u lopatice", odgovorio je on.

Samanta i njena asistentkinja, Glorija, pažljivo su očistile ruku, nanele anti-biotsku mast i ponovo čvrsto uvile u čiste zavoje. Dok su se sa ovim čovekom molile, znale su da će mu biti potreban viši nivo nege od onog što su one u stanju da pruže. Tražile su pomoć od Boga.

Ujed zmije otrovnice

Nekoliko minuta kasnije, majka, otac i desetogodišnji sin pojavili su se ispred klinike. Dečaka je za nogu ujela Surukuku, otrovna zmija, jedna od najotrovnijih zmija u oblasti Amazona.

“Koliko je vremena prošlo od nanošenja povrede”, pitala je Samanta.

“Otprilike pre pet sati”, dobila je odgovor.

Samanta je bila šokirana. Prema svim medicinskim udžbenicima, dečak je već odavno trebalo da bude mrtav. Brzo je pružila hitnu pomoć, čineći sve što može da zaustavi širenje otrova.

Samanta je znala da je pravo čudo što je dečak još živ, i da bi preživio i dalje će mu biti potrebna Božja pomoć. Takođe, znala je da obojici, dečaku i čoveku biće potrebno da budu odvedeni u najbližu bolnicu – osmočasovni put redovnom brodskom linijom, ili dva sata adrinim brzim brodom / gliserom- Džesi Halivel.

Brzi gliser očigledno je bio najbolje rešenje, ali on troši i mnogo goriva, i

potrošiće mesečne rezerve goriva u klinici. Rezerve goriva držane su po strani, čuvane za hitne slučajeve, odvajano od goriva grupa koje dolaze u goste i koje pomažu napredak klinike i sela.

Znajući da su dva života u opasnosti, Herber Kalbermater, direktor ADRA-e u Brazilu, za amazonsku oblast, prišao je grupi i objasnio priliku. Odmah su mu kazali da iskoristi gorivo i da veruju u Božju zaštitu i vođstvo.

Dragoceni tovar

Bilo je mračno i kišovito, kada su se Samanta, njena dva pacijenta i dečakova majka ukrcali u Džesi Halivel, zbog brze dvočasovne vožnje do najbliže bolnice. Kiša se mešala sa vodom iz reke, koju je uzburkao mali gliser, dok je plovio noseći svoj dragoceni teret.

Na kraju, mala grupa je stigla u Manakapuru, najbliži grad. Dečak je bio primljen u lokalnu bolnicu, dok je čovek odnet u veliku bolnicu u Manausu.

Samanta nije opet videla čoveka, ali je posle nedelju dana, mogla da poseti dečaka u bolnici. “Kada sada vidim dečaka, pomislim, Isus je predivan!” Svojom rukom vodio je celokupnu situaciju, i spasao dva života.

Život u selu

Život u selu nije lak – sa ograničenom količinom pijaće vode i strujom (tri sata dnevno), bez telefona ili interneta, i sa veoma malo kontakta sa spoljnim svetom. Međutim, Samanti to ne smeta. “Za ovo vreme, otkako sam ovde, osećam da mi se život promenio. Shvatam sada šta je zaista važno u životu. Mnogo više razumem Isusa, i verujem da me je On ovde doveo. 🌍

Brze činjenice

- Brazil je najveća država u Južnoj Americi i jedina u kojoj ljudi govore portugalski.
- Reka Amazon teče kroz Brazil; ona je druga reka po dužini na svetu (posle Nila).
- Oko 60% amazonskih kišnih šuma nalazi se u Brazilu.

Čamdžijin preobražaj

BRAZIL | januar 16

Eraldo

Čamdžijin preobražaj

Eraldo je dobro poznao gornji tok Amazana, proveo je nekoliko godina kao poverljivi kapetan rečnog broda Rimokatoličke crkve. Spokojno je plovio poznatom rekom, ponekad vozeći sveštenika u obilazak parohijana, ali često idući sam obavljao je raznovrsne verske zadatke.

Iako nije bio sveštenik, lokalno stanovništvo ga je smatralo "svetim čovekom", i zato je imao autoritet sveštenika.

Jednog dana, neki meštani su rekli Eraldu o nekom drugom brodu koji plovi Amazonom, pozivajući ljude da se priključe nekoj neobičnoj religiji. Ime broda je bilo Luzeiro. Ljudi sa ovog broda išli su od sela do sela, nudeći medicinsku pomoć seljanima, a onda ih pozivali da prisustvuju verskim sastancima.

"Budite pametni", rekao je Eraldo svojim sagovornicima, "prihvatite njihove

lekove, ali ih ne slušajte i ne idite na njihove sastanke. I ako vas pitaju da se nastane u vašem selu, možete ih kamenovati, ili im čak zapaliti kuću – to ne predstavlja teškoće."

Nedugo, nakon ovog razgovora, Eraldo je primetio Luzeiro na Amazonu. Razmišljao je da uplaši posadu da shvate da ovde nisu dobrodošli. Okrenuvši se, i pogledavši nazad Eraldo je bio iznenađen kada je video kapetana Luzeira kako mu se smeši i maše mu.

Sve je to pogrešno

Posle nekog vremena Eraldo je dobio vesti da je njegova majka postala adventista sedmog dana! Mesecima je odbijao razgovor sa njom. Konačno je odlučio da se suoče.

"Nisi smela da prihvatiš te ljude", rugao se Eraldo. "Oni ne jedu svinjetinu i svetkuju Subotu – sve je to pogrešno! Oni su kao fariseji!"

Jednom drugom prilikom, Eraldo je posetio porodicu koja je prihvatila adventizam. Nadajući se da će ih obmanuti, jer im je rekao da im je doneo malo govedine (iako je to zapravo bila svinjetina). Želeći da budu učtivi, oni su je pojeli. Kasnije su shvatili da je to bila svinjetina.

Eraldo je rekao porodici: "Sada ću reći vašem pastoru da ste jeli svinjetinu. Onda će vas ostali adventisti kamenovati, baš kao što su fariseji kamenovali ljude!"

Eraldo je hteo da istraje u pretnji i kaže pastoru, ali je bio veoma razočaran, kada se nije ništa dogodilo onima koji su greškom pojeli svinjetinu.

Znam da ste u pravu

Još uvek, nadajući se da će nekako majku pridobiti i vratiti, Eraldo je ubedio sveštenika da je poseti. Eraldo je otišao u kuhinju odakle je mogao da sluša razgovor koji se vodi u drugoj sobi. Čuo je sveštenika kako postavlja pitanja i svoju majku kako odgovara iz Biblije i potvrđuje svoja verovanja. Tada je čuo sveštenika kako je rekao majci: "Znam da ste u pravu."

Šokiran i zgrožen, Eraldo se pitao: Ako su verovanja moje majke istinita, zašto sam ja onda u ovoj crkvi?

Narednog dana adventistički pastor posetio je Eralda, i mesec dana kasnije Eraldo je prihvatio poruku crkve Hrišćanske adventističke crkve.

Na dan krštenja, ispred adventističke crkve čekao ga je sveštenik za koga je nekada radio. "Ovo je sada tvoje mesto", rekao je sveštenik Eraldu, "ovo nije samo

moje mesto, već i tvoje takođe", odgovorio je Eraldo.

Opet na Amazon

Neko vreme Eraldo je radio čisteći adventističku crkvu, međutim, ubrzo se vratio na reku Amazon; ovoga puta kao kapetan Luzeira!

"Nisam mogao da verujem", priseća se Eraldo. "Evo me opet na istom mestu, radim isti posao, vozim brod u iste zajednice, ali ovoga puta propovedam vest o Hristovoj ljubavi."

Kada su seljani videli Eralda kako stiže na Luzeiru, bili su veoma iznenađeni. "Šta se dogodilo", pitali su. "Isus je u mom životu", odgovorio je. U jednom selu Eraldo je ostao dva meseca. Na kraju, sve seoske vođe prihvatile su adventističku poruku.

"Drago mi je da su mogli da vide da sam nova osoba. Mogli su da uoče promenu u mom životu, baš kao i kod apostola Pavla – koji nije bio dobra osoba", rekao je Eraldo. "Kada sam počeo da čitam Bibliju, shvatio sam da je Bog mogao da ga promeni, i nadao sam se da će i mene, takođe, moći da promeni."

Eraldo nastavlja da upravlja Luzeirom, kao i druge brodove koje je poseduje ADRA iz Brazila.

"Veoma sam srećan, jer mogu da radim u ljubavi", kaže on, "jer volim ono što radim, i znam da je Bog bio milostiv prema meni. Danas sam kapetan ADRI-ne flotile, i dobro je da radimo zajednički i pomažemo svakoj porodici koju upoznemo. Sada imam priliku da otkrije Isusa ljudima", kaže Eraldo. "Ovo je posao koji volim – ovo je Isusov posao."

Jedan od projekata za darove trinaeste Subote, je da izgradimo "plutajuću crkvu", koja će koristiti ljudima koji žive u amazonskim selima. 🌍

Brze činjenice

- Brazil je dom velikom broju životinjskih vrsta uključujući i armadilje, tapire, jaguare, i pume.
- Ljudske aktivnosti kao što su šumarstvo, rudarstvo, ribolov i poljoprivreda važne su u brazilskoj ekonomiji, ali su, takođe, i ozbiljna pretnja za raznoliku brazilsku prirodnu sredinu.
- Fudbal je najpopularniji sport u Brazilu sa reprezentacijom koja je stalno među najboljima na svetu. Osvojila je Svetski kup, rekordnih pet puta.

Misionarski gramofon

Vakiri

prvi put ušli u selo, namestili su svoj gramofon i pustili snimke hrišćanskih himni. Ljudima se svidela muzika, i vest o ovoj posebnoj mašini brzo se raširila po selima na reci.

Ponekad su Haliveli putovali u nepristupačna sela bez njihovog prijatelja, plemenskog poglavice. Jednom takvom prilikom, Luzeiro se uputio u veoma opasnu zajednicu, poznatu kao "sekači glava", pleme poznato po svojoj okrutnosti.

Kako se Luzeiro približavao selu, mladić koji je pomagao Halivelima na brodu ugledao je na obali neke pripadnike ovog plemena. Ljudi su pokazivali na Luzeiro, a onda na svoje glave. Ponavljali su ovaj pokret, i mladić je bio siguran da se oni pripremaju da im odseku glave.

Došavši brzo Halivelima rekao je: "Nemojmo da pristanemo ovde! Oni će nam odseći glave! Hajdemo nazad!"

"Ne", rekao je Leo Halivel, znajući da moraju da uđu i u ovo selo. "Budi smiren", rekao je mladiću, dok se Luzeiro približavao obali.

Iskočivši sa broda, Leo Halivel je pozdravio ljude iz plemena, koji su nastavili da pokazuju na svoje glave. Iznenada, shvatio je da su oni pokazivali na svoje uši – hteli su da slušaju gramofon!

Misionarski gramofon

Vakiri je odrastao slušajući od bake priče o Leu i Džesi Halivel, misionarima sa Luzeira, koji su doneli zdravlje i nadu ljudima iz amazonske džungle.

Njegova baka mu je pričala kako je njen otac plemenski poglavica, uspostavio prvi kontakt sa Leom Halivelom. U to vreme, mogli su da komuniciraju samo koristeći znake, jer ljudi iz plemena nisu govorili portugalski. Međutim, razumeo je da su Haliveli došli da pomognu njegovom narodu, i iskazali su im dobrodošlicu u pleme.

Posebno prijateljstvo i poverenje razvilo se između poglavice i Halivelovih, i malo-pomalo poglavica ih je upoznao sa susednim plemenima. Rekao je ostalim plemenima: "Ovi ljudi došli su da pomognu ovoj zajednici, nisu došli da bilo koga ubiju. Oni žele da ljudima daju život."

Gramofon

Jedna stvar koja je pokrenula posebno interesovanje seljana bio je gramofon na ručni pogon. Kada su Haliveli

Brzo je namestio gramofon. Kada su začuli himne, ljudi iz plemena počeli su da se okupljaju. Širok osmeh imali su preko celog lica. Pronađen je način da adventistička poruka nade i isceljenja dopre i do ovako udaljenog plemena.

Podučavanje poglavice

Leo Halivel je pažljivo održavao kontakt sa svojim prijateljem, plemenskim poglavicom. Malo-pomalo poučavao ga je karakterističnim biblijskim učenjima, kao što je svetkovanje Subote, i o čistom i nečistom mesu.

“Moj čukun deda jeo je mnoge životinje”, rekao je je akiri. “Tako su ga Halivelovi učili o životinjama. Prve su bile divlje svinje, onda majmuni, zatim kornjače. Posle je prestao da jede nečistu ribu. I na kraju, preostalo je samo jedno meso džungle – jelen.”

Pošto je Vakirin čukun deda bio plemenski poglavica, u zajednicu je uveden koncept čistog i nečistog mesa. To je izazvalo veliku podelu, i neki ljudi su otišli. Pleme se smanjilo, ali preostala grupa je nastavila da primenjuje ovo pravilo u ishrani i prenosila ga je drugoj i trećoj generaciji.

Pre nekoliko godina, pleme je moralo da napusti selo u džungli i da se pre-

mesti u poseban rezervat, u predgrađu grada Manausa. Nisu svi u plemenu verovali u Boga, i mnogi su pili alkohol. To je u zajednici doprinelo pojavi mnogih svađa i rasprava.

Kada je Vakiri postao poglavica, zabranio je upotrebu alkohola u plemenu. Dalje, pozvao je sve iz svog plemena da svetkuju Subotu. Tako da danas pola plemena svetkuje Subotu. Vakiri je međutim čeznuo, da njegov narod ima odgovarajuće mesto za obožavanje Tupan, (reč za Boga na njegovom lokalnom jeziku).

San

Jedne noći Vakiri je usnio san. U svom snu je video prelepu “Kuću Tupan-a” sa krovom, podom i zidovima. Kada se probudio, Vakiri je odmah nacrtao ono što je video u svom snu. Međutim, morao je da sačeka 12 godina da bi njegov san postao stvarnost.

“U početku nismo imali nijedan real (brazilska valuta) sa kojim bismo počeli gradnju”, priseća se Vakiri. “Međutim, verovao sam da će Bog poslati novac, jer mi je poslao i san.”

A onda, jednoga dana, san je počeo da se ostvaruje. Gomila drvene građe poslata je plemenu kao poklon. To je bilo dovoljno da se izgradi krov. Potom je još materijla bilo poklonjeno – cigle, stolice, propovedaonica. Odjednom, bilo je svega na jednom mestu, i crkvu su mogli da sagrađe.

Ljudi su održavali bogoslužjenje svake Subote u svojoj novoj crkvi, i mir je došao u njihovu zajednicu. “U početku imali smo mnogo svađa”, rekao je Vakiri, “ali Bog je poslao mir u našu zajednicu. Gnevni ljudi postali su smireni, i većina između njih sada su postali prijatelji. Sada, moje pleme živi u miru.” 🌍

Pronalaženje mira, deo I

BRAZIL | januar 30

Majkl

Pronalaženje mira

Majkl je živio u podrumu u kući svoje babe i dede. Nije to stvarno bio podrum, međutim, njegova soba je izgledala kao podrum, sa stalno ugašenim svetlom i spuštenim zavesama. Tama je bila svuda, čak i u Majklovom umu. Pateći od duboke depresije, retko je izlazio iz svoje zatamljene sobe, osim kada je morao da ide u školu.

Život nije bio lak za Majkla. Majka mu je imala 17 godina kada ga je rodila, njega su odgajili baba i deda. Njegovi baba i deda činili su sve što su mogli za Majkla i vodili ga svake nedelje u svoju crkvu. Ali Majkl nije bio zainteresovan za ono što je doživeo u crkvi.

“Bilo je previše buke”, seća se on. “Stalno je bilo propovedanja, vrištanja i traženje novca.”

Spiralno nadole

Kada je imao 11 godina, Majkl je odlučio da više ne ide u crkvu. “Ali, to me je odvojilo od moje porodice, i osećao sam se usamljeno”, rekao je. Tada je počeo da tone sve dublje u depresiju.

“Ako ima Boga, zašto je moja porodica ovakva”, pitao se. “Zašto imam ovoliko teških prilika? Zašto nemam normalan život?”

Za razliku od drugih dečaka njegovog uzrasta, Majkl nije imao prijatelje i nikud nije išao osim u školu.

Kada je imao oko 12 godina, Majkl je otkrio Internet i postao potpuno obuzet njime, stvarajući svoj “savršeni” virtuelni svet oko sebe. Svaki mogući slobodan trenutak provodio je živeći u svom virtuelnom svetu.

“Zastani na ovom kanalu!”

Međutim, jednoga dana sve se promenilo, kada je udario grom i prekinuo internet. Kada je oluja prošla, struja je stigla ali je Internet i dalje bio u kvaru.

Uključio je televizor i počeo da menja programe. Iznenada čuo je glas kako govori: "Zastani na ovom kanalu!"

Grupa zvana The King's Heralds je pevala: "Sreća je bila blizu... ali ja nisam primetio... Bog me je probudio i pokazao mi ljubav... dar od Boga..."

Pažljivo slušajući, Majkl je pomislio: Ovo želim u svom životu. Posle muzike, počelo je proučavanje Biblije. Majkl je isključio TV. Ne želim da gledam ovo! Ne želim religiju – želim mir! Međutim, pesma "Dar od Boga" ostala je u njegovim mislima.

Nadajući se da će je ponovo čuti, Majkl se svakoga dana vraćao na televizijski kanal, na kome je prvi put čuo pesmu. Iako nije čuo baš tu posebnu pesmu, uživao je slušajući drugu hrišćansku muziku na programu "Music Box". Uključujući se svakog dana, Majkl je otkrio da je gledao Novo Tempo, TV kanal nade Hrišćanske adventističke crkve u Brazilu.

Ko su ovi ljudi?

Tokom nacionalnog praznika, Majkl je uključio televiziju i gledao Novo Tempo 16 sati neprestano, nadajući se da bi opet mogao da čuje pesmu "Dar od Boga". Iako toga dana nije čuo svoju omiljenu pesmu, Majkl je slušao mnoge emisije koje predstavljaju proučavanje Biblije, propovedanje, zdravlje i muziku.

Čuvši prvi put o Suboti, kao o sedmom danu, nebeskom svetilištu, pomislio je u sebi: Ovo se sigurno ne nalazi u Bibliji. Moj pastor nikada nije govorio o ovome. I osim toga, kada će početi da traže novac. Međutim, nisu ga zatražili i

to je privuklo Majklovu pažnju. Ko su ovi ljudi? Pitao se on.

Sada je Majkl imao novu zavisnost – Adventistički Novo Tempo TV kanal! Umesto da svo svoje vreme provodi na Internetu, on je stalno gledao Novo Tempo. U razdoblju od godinu dana, Majkl je video sve Novo Tempo programe, i postao adventista sedmog dana unutar svoje sobe!

Njegovi baba i deda bili su zabrinuti za njega, misleći da je postao još depresivniji, jer je prestao da jede svinjetinu. Međutim, čekalo ih je još veće iznenađenje.

Pričajući sa televizijom

Jednoga dana gledajući Novo Tempo, evangelista na ekranu je rekao: "Želim da vas pozovem, vas koji ste adventisti unutar svog doma. Vaša porodica zna da ste vi adventista, jer ste živeli lošim životom, a sada živite za Boga... Zašto se ne biste krstili? Zašto čekate? Zašto se ne krstite sada?"

Majkl je počeo da razgovara sa televizijom, međutim, tada je evangelista rekao: "Ustani i priđi bliže TV-u. Zašto nisi kršten?"

"Zato što ne želim da budem vernik crkve", odgovorio je Majkl.

Ali evangelista je nastavio: "Ti si postao deo ove Crkve. Samo treba to da potvrdiš krštenjem. Predaj krštenjem svoj život Isusu."

Majklovo srce bilo je dirnuto. Bio je siguran da se evangelista obraćao neposredno njemu. 🌍

(Nastavak sledeće sedmice)

Pronalaženje mira, deo II

BRAZIL | februar 6

Majkl

(nastavak od prethodne sedmice)

Dosadašnja priča: Majkl je bio veoma depresivan, i ostajao u svojoj zatamljenoj sobi, osim kad je morao da ide u školu. Bio je stalno na Internetu, sve do jednog dana kada je grom prekinuo konekciju. Uključivši televiziju, Majkl je našao Adventističku Novo Tempo stanicu i počeo da gleda. Posle godinu dana gledanja programa, Majkl je pozeleo da se krsti.

Majkl je u centru grada pronašao Hrišćansku adventističku crkvu i odlučio da tamo ode naredne Subote. Stigavši u crkvu potražio je starešinu.

“Želim da se krstim”, rekao je Majkl.

Starešina je bio srećan što to čuje, ali je rekao Majklu da mu je prvo potrebno proučavanje Biblije. “Ali ja već godinu dana proučavam Bibliju”, rekao je čoveku.

Te sedmice, nekoliko dana kasnije, starešina je posetio Majkla u njegovom domu i sa sobom doneo 27 lekcija biblijskih proučavanja. Plan je bio da nedeljno imaju proučavanje Biblije, ali tokom prve posete, Majkl je pitao da li može da dobije ceo komplet lekcija. Sledeće sedmice, kada je starešina opet došao, Majkl mu je predao popunjena sva proučavanja i bio je željan da se krsti!

“Nećeš se pridružiti sekti!”

Kada su njegovi baba i deda saznali novosti bili su veoma uznemireni i rekli su Majklu: “Nećeš otići u tu sektu!”

Međutim, Majkl je bio odlučan da sledi ono što je pronašao u Bibliji i rekao je babi i dedi da će radije da poslušava Boga umesto čoveka, i da se nada da će doći na njegovo krštenje.

Pošto je tri dana postio i molio se, Majkl je ponovo pozvao babu i dedu da prisustviju njegovom krštenju. Ovoga puta su pristali, i posle njegovog krštenja priredili su svečani ručak u Majklovu čast.

Neverovatne promene

Svi u školi bili su iznenađeni neverovatnim promenama, koje su se dogodile u Majklovom životu. Nije više bio depresivan niti je živio usamljeničkim životom. Osnovao je grupu za proučavanje Biblije, i mnogo njegovih kolega studenata je došlo, pitajući se šta je iza-

zvalo tako ogromnu promenu u njihovom drugu iz razreda. Redovno je pohađao subotnu školu i odlazio u crkvu, stekao više prijatelja, i postao aktivan u crkvi. Takođe se priključio "Misiji Halev" jedinstvenom omladinskom projektu Južnoameričke divizije koji ističe učenje Biblije, hrabreći mlade mlade da deo svog letnjeg rapusta posvete širenju Jevanđelja u mestima u kojima nema adventista.

Bog će pronaći način

Za vreme učestvovanja u "Misiji Halev" Majkl je upoznao dekana iz internata Adventističke akademije.

Škola, Adventistički poljoprivredno-industrijski institut, je poznatija kao IAAI, i smeštena je u amazonskoj regiji u severozapadnom Brazilu.

U poslednjih nekoliko godina IAAI je prošao kroz transformaciju i u zajednici postao dobro poznat po svojim pažljivim hrišćanskim studentima, dobrim akademikima i odličnim profesorima. U školu se primaju samo oni studenti koji su voljni da se pridržavaju čvrstih školskih adventističkih vrednosti, uključujući duhovne, vrednosti načina života,

i visokih društvenih i akademskih standarda. Kao rezultat, ovakvog delovanja, upis na akademiju se povećao, rastući od početnih 100 do 400 studenata za samo tri godine.

Kada je čuo za akademiju, Majkl je pozeleo da tamo studira. "Ne mogu ti obećati da će uspeli", rekao je dekan, "i ne mogu platiti za tebe. Ali Bog te voli, i On će naći način."

Majkl je saznao za literarni evangeliizam i otišao je u Manaus, najveći grad u amazonskoj regiji, da prodaje knjige i zaradi novac. Naporno je radio i štedeo novac koliko god je mogao. Međutim, jednoga dana, kada je popio zatrovanu vodu, Majkl se veoma razboleo i našao se u bolnici. Pošto je platio sve svoje bolničke troškove ostalo mu je samo 1000 reala, a 1500 koštao je svaki mesec studiranja na IAAI.

Majkl je bio obeshrabren, ali nije prestao da se nada. Molio se: "Ne znam šta se događa, ali Ti me ovde nisi uzalud doveo."

Sada imam mir

Majkl je odlučio da razgovara sa direktorom škole, Saulom Albinom, koji je saopštio Majklu da postoji nekoliko ljudi koji su voljni da mu finansijski pomognu, da bi mogao da pohađa IAAI. Pored svojih predavanja, Majkl je svakoga dana radio po dva sata da pomogne oko plaćanja svoje školarine, a za vreme leta radio kao literarni evanđelista.

"Sada sam ostvario svoje snove u potpunosti, i studiram u adventističkoj školi," rekao je Majkl. "Danas mogu reći da sam pronašao mir." 🌍

Misionske informacije

- Instituto Adventista Agro-Industrial (Adventistički poljoprivredno-industrijski Institut) osnovan je 1968. godine.
- Škola pripada amazonskoj Roraima konferenciji, koja je deo Severnobrazilske unije misija.
- Deo darova 13. Subote ovog tromesečja ići će za izgradnju više nego neophodne crkve na kampu IAAI.

Pedrito se moli, a Pablo propoveda

PARAGVAJ | februar 13

Pablo

godina, Pedrito je voleo svoju školu, u kojoj se osećao kao da je deo jedne velike porodice. Naučio je da čita i piše, da radi aritmetiku, i što je najvažnije, tu je naučio o Bogu koji ga voli. Takođe je učio o hrišćanskom načinu života i navikama, kao što je molitva zahvalnosti pre obedovanja.

Jesti napolju

Kada je Pedrito dolazio kući za vreme školskog raspusta, bio je uzbuđen što je svoje novo iskustvo mogao da podeli sa svojom porodicom. Dok su sedeli za stolom za zajednički obed, Pedrito je primetio da je svako odmah počeo da jede. Osećajući se pomalo neprijatno, sedmogodišnji dečak je savio glavu i tiho izgovorio molitvu zahvalnosti.

“Zašto to radiš”, zagrmeo je Pedritov otac. “Mi to ne radimo! Ako želiš da se moliš, onda uzmi svoju hranu, idi napolje, i jedi sam!”

Poslušno, mali Pedrito je uzeo svoju hranu, izašao iz njihovog skromnog doma, seo na zemlju, i počeo da jede.

Ubrzo, došao je deda i pitao Pedrita zašto jede napolju. “Moj tata ne želi da se pomolim za hranu, pa sam izašao ovamo”, odgovorio je dečak.

Biti zahvalan

Bes je ispunio dedino srce što se pokazivalo na njegovom licu, dok je ulazio u kuću da se suoči sa svojim sinom. “Zašto radiš ovo svom sinu”, lju-

Pedrito se moli, a Pablo propoveda

Država Paragvaj ima 6,8 miliona stanovnika, od kojih su približno 112,848 domoroci. Ovi starosedeoći predstavljaju 19 grupa naroda, iz pet različitih jezičkih porodica*.

Domoroci u Paragvaju žive u svojim zajednicama, uglavnom smeštenim na severnom delu zemlje. Nažalost, mnogi od njih nemaju pristup čistoj pijaćoj vodi, struji ili osnovnom obrazovanju.

Jedna velika porodica

Vođa jedne od ovih zajednica je čuo pozitivne stvari o internatskoj osnovnoj školi Hrišćanske adventističke crkve - Escuela Adventista de Coaguazu - smeštenoj u južno- centralnom delu zemlje.

Želeo je da njegov unuk, Pedrito, dobije dobro obrazovanje, i tako ga je upisao u školu. Iako je imao samo 7

tito je upitao. "Trebalo bi da si srećan što želi da se moli! On se promenio i ti bi trebalo da si zahvalan zbog toga! Posetiću tu školu i zamoliti ih da dođu u našu zajednicu da nas nauče onome što je Pedrito naučio."

Deda je otišao u adventističku školu i opisao svoju sreću zbog promena koje je zapazio kod unuka. "Da li biste bili voljni", pitao je "da pošaljete nekog u našu zajednicu da nas uči o Bogu?"

Svedočenje zajednici

Škola je radosno poslala pastora u tu zajednicu, gde se među ljudima boravio i tri meseca ih učio iz Biblije. Deda, Pedritova majka, i još 17 drugih ljudi iz njihove zajednice bilo je kršteno.

Kako je vreme prolazilo, sve više je bilo krštenika, i sada više od 40 ljudi su kršteni vernici Hrišćanske adventističke crkve u ovoj zajednici – crkvi, koja je osnovana od strane dečaka, koji je želeo da se Bogu zahvali za svoj obrok.

Iako još nije bio kršten, Pedritov otac je često posećivao crkvu sa svojom porodicom. Zbog Pedritovog svedočenja, još sedmoro dece, uključujući i njegovog mlađeg brata, sada pohađa Escuela Adventista de Coaguazu.

Pablo propoveda

Pablo živi u glavnom gradu Asunsionu, u kome svake Subote odlazi u crkvu.

Misionske informacije

- Paragvaj ima 62 crkve i 10.804 vernika.
- Postoje tri Adventističke akademije i jedan univerzitet u Paragvaju.
- Paragvaj ima dve Adventističke bolnice, kliniku, i centar za zdravstvenu edukaciju i poboljšanje načina života.

Kada je bio mali, Pablo je uživao da sedi u prednjem redu i crta slike propovednika. Kako je bio odličan umetnik, Pablove slike pokazivale su izraze na pastorovom licu, dok je propovedao. Dok je crtao, Pablo je pažljivo slušao propovedi, i kada je napunio 6 godina, već je sam držao svoje propovedi.

"Volim da propovedam o Josifu ili Danilu, ili nešto o deci koja ne žele da slušaju svoje roditelje i tada upoređujem, ono što ona rade sa onim što Biblija kaže", objašnjavao je Pablo.

Pablovo propovedanje je počelo kada ga je učiteljica u subotnoj školi pozvala da ima mali deo propovedi koja će biti održana u crkvi. Bio je toliko uzbuđen da je brzo pamtio šta će pričati.

Mnogo poziva

Posle propovedanja, učiteljica je rekla Pablu da je veoma talentovan i da ona veruje da ga Bog poziva da propoveda. Iznenađen i srećan, Pablo je počeo da prihvata pozive za propovedanje iz mnogih drugih Adventističkih crkava u Paragvaju. Tokom proteklih 6 godina, njegova propovednička služba se razvijala, i on nastavlja da propoveda i u malim i u velikim crkvama, i često propoveda tokom evanđeoskih serija predavanja koja su organizovana od strane paragvajске crkvene unije.

Pablo voli da govori drugima citate iz Biblije. Njegov omiljeni tekst je Psalam 91,15.16 "Zazvaće me i uslišiću ga; s njim ću biti u nevolji, izbaviću ga i proslaviću ga. Duga života nasitiću ga, i pokazaću mu spasenje svoje." To nam govori da ako se budemo pozivali na Boga, On će biti uz nas, i mi možemo biti sigurni u to!" 🌍

Policajac koji se moli

Policajac Isak

Policajac koji se moli

Isak Diaz je bio visoko po činu rangirani oficir u policiji Paragvaja kada je njegov zet počeo da mu priča o Bogu. "Imao sam pitanja, ali sam se bojao da ne promašim temu", priseća se Isak.

Isac Ruiz Diaz je rođen u katoličkoj porodici. Njegova majka je bila blaga, međutim, njegov otac je puno pio. Isak je odrastao bos, i kada je imao 13 godina morao je da pešači 7 kilometara do škole svaki dan - bez cipela.

Kada je napunila 15 godina pošao je u policijsku akademiju, i diplomirao četiri godine kasnije. Više od 20 godina verno je služio u paragvajskoj policiji.

Isak je uživao u razgovorima sa svojim zetom, ali se plašio da postane hrišćanin, jer je znao da tada mora da promeni svoj način života. Smatrao je hrišćanski život tajanstvenim, nepoznatim, čudnim...

Poziv

Jednoga dana Isak je dobio poziv da prisustvuje seriji evanđeoskih predavanja. Pozvao je prijatelja, i obojica su pri-

sustvovali. Na kraju, njegov prijatelj se krstio, ali Isak nije. "Bio sam vrlo ponosan, jer sam imao veoma visok položaj u policiji. Nisam želeo da napustim svoj posao," objasnio je Isak.

Godinu dana kasnije, ponovo su održavani sastanci i prijatelj je pozvao Isaka. Obojica su prisustvovali, ali ovoga puta Isak je bio kršten. Izlazeći iz vode osećao se srećnim, ali i zabrinutim. Nije imao nijedno drugo zanimanje – šta će raditi ako napusti policiju? Ali kako će moći da ostane, a da ne radi Subotom?

Subotni izazov

Naredne sedmice, Isak je bio prebačen u novo odeljenje, i rečeno mu je da rad počinje u Subotu ujutro. Isak je počeo da se moli. U roku od 30 minuta telefon je zazvonio i rečeno mu je da se vrati u pređašnje odeljenje u kome je komandovao policijskim studentima – nije bilo potrebno raditi Subotom!

Oduševljen što je njegov problem naizgled bio rešen, Isak je zadovoljno radio dva meseca – dok nije primio obaveštenje da njegov komandir želi da se sastane sa njim narednog dana – u Subotu.

Komandir je bio poznat kao ljutit čovek, i Isak je bio veoma zabrinut. Veći deo noći proveo je u molitvi, vapijao je Bogu – i Bog je odgovorio. Ujutru je počela da pada toliko jaka kiša, da je sastanak bio otkazan. Narednog petka

komandir je opet rekao Isaku da sledećeg jutra dođe. Isak se opet molio. Stigla je još jedna oluja i sastanak je opet bio otkazan!

Dok je Bog očigledno intervenisao, Isak je znao da nešto mora da preduzme. Bože, molio se, znam da ne mogu da ti tražim kišu svake Subote. Ja moram da odradim svoj deo posla. Onda je Isak objasnio svom komandiru zašto mu je potrebno da Subotom bude oslodođen posla. Na Isakovo veliko iznenađenje, komandir se složio! "Nema problema", rekao je. "Možeš imati slobodne Subote. Ne želim da imam problem sa Bogom!"

Novi izazovi

Prilike su se dobro odvijale nekoliko meseci, ali onda su opet nastupile nevolje. Policija Paragvaja je slavila "Nacionalni dan policije" 30. avgusta svake godine. To je dan priznanja i slavlja. Od svih policajaca se očekuje da učestvuju. Kada je Isak shvatio da 30. avgust pada u Subotu, odlučio je da ne učestvuje, umesto toga izabraće bogosluženje u crkvi.

U ponedeljak policijski načelnik ga je čekao. "Degradiran si, i provešćeš tri dana u zatvoru", rekao je Isaku. "Posle ćeš biti premešten na najgore moguće mesto!"

Dok je bio u zatvoru Isak se molio Bogu za pomoć. Kada je bio pušten, vratio

se svom pretpostavljenom, ali je čovek odbio da ga primi. Posle nedelju dana predpostavljeni ga je pozvao – Isak je mogao da se vrati na predhodni položaj.

Tri godine kasnije, Isak je premešten u centralnu policijsku kancelariju u Asunsionu. Iako je već bio poznat kao "policajac koji odbija da radi Subotom", cilj novog Isakovog komandira bio je da ga primora da radi Subotom.

Jednoga dana, komandir je zahtevao da se Isak javi na posao u Subotu u 7 sati ujutro. I jeste, ali samo da preda poruku. "Zahtevam da budem premešten ili ću podneti ostavku na svoj položaj, ali odbijam da radim Subotom", Isak je hrabro rekao zaprepašćenom komandiru. Zatim se mirno udaljio, policijsku uniformu zamenio odelom, i otišao na bogosluženje.

Novi posao

Došavši u crkvu, Isak je objasnio pastoru šta se dogodilo. "Možda je ovo providenje", rekao je pastor. "Tražio sam saradnika, ali nisam bio u mogućnosti da nađem odgovarajućeg. Mislim da si ti onaj pravi!"

Isak je dao otkaz u policiji. Išao je na obuku za pastore koja je održavana u Argentini, onda se vratio u Paragvaj da služi kao veoma delotvoran osnivač crkve i pastor.

Za one koji se danas suočavaju sa izazovom oko Subote, Isak ima sledeći savet:

"Prvo, morate biti sigurni u KOGA verujete. Ako verujem u mog Boga, ja sam siguran. Drugo, đavo nam ne zadaje male probleme – zadaje nam velike.

Međutim, Bog je veći i od najvećih problema. Moramo da idemo napred i verujemo Bogu. On od početka vidi kraj, i sa Bogom, sve će biti u redu." 🌍

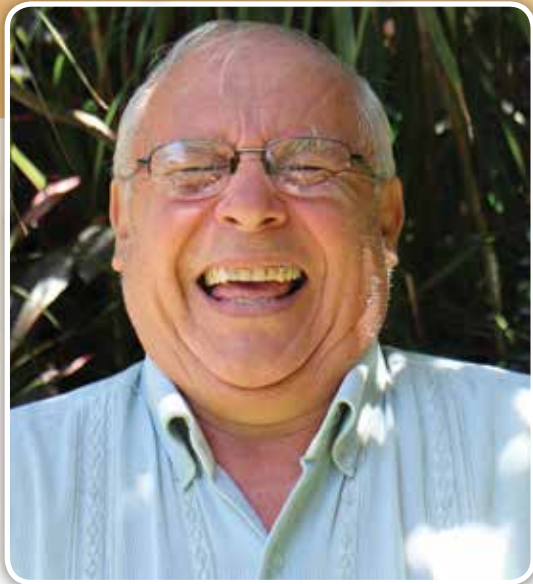
Brze činjenice

- Španski istraživač Huan de Salazar osnovao je Asunsion (sada glavni grad) na Dan Uspenja 15. avgusta 1537. godine.
- Paragvaj, veličine Kalifornije, okružen je Brazilom, Bolivijom, i Argentinom i ne izlazi na more.
- Paragvaj čini 90% rimokatolika, 6% protestanata, 1% ostalih hrišćana, a 3% su ostali ili verski neopredeljeni.

Od policajca do pastora

PARAGVAJ | februar 27

Pastor Isak

Od policajca do pastora

Kada je Bog pozvao Isaka Ruiza Diaza da radi za Njega u službi Jevanđelja, Isak je već imao više od 20 godina staža rada u paragvajskoj policiji. Međutim, Bog je imao veće planove za njega. Tokom naredne 24 godine Pastor Diaz je privukao mnoge ljude Hristu i osnovao 29 crkava u 6 gradova.

Jedna od najefikasnijih metoda okupljanja duša, koje je pastor Diaz koristio u svojoj propovedničkoj službi jeste ono što je u hrišćanskom svetu poznato kao "Sveta nedelja" – između ulaska u Jerusalim i Uskršnje nedelje. U vreme ovog široko rasprostranjenog verskog prazničnog razmišljanja, Pastor Diaz predstavlja poseban evanđeoski program i kućne grupe za proučavanje i razmišljanje o Isusovom životu i žrtvi iz Biblije.

Motor nije hteo da prestane

Jedne večeri, posle vožnje od 20 kilometara po veoma neravnom i kamenitom putu, Pastor Diaz i jedan vernik iz crkve, stigli su u kuću gde će okupljenoj grupi držati proučavanje iz Biblije. Međutim, džip je napravio problem – motor nije hteo da se isključi! Nakon bezbroj pokušaja, ostavio ga je parkirano sa upaljenim motorom, dok su on i njegov saputnik ušli da održe proučavanje iz Biblije. Posle izvesnog vremena, čuli su da je motor konačno prestao da radi – ostao je bez goriva.

Pošto je već bilo kasno, ova dva čovjeka morala su da provedu noć u ovom skromnom domu, koji čak ni vrata nije imao. Kuća je imala samo jednu malu sobu sa dva kreveta. Roditelji i deca spavali su u jednom, dok su dvojica adventista spavali u drugom. Te noći, počela je da pada kiša, svinje i patke su ušle unutra i ostale ispod kreveta cele noći.

Kiša neće da prestane

Kiša je nastavila da pada četiri dana, pa su Pastor Diaz i njegov saputnik ostali sa porodicom i nastavili da propovedaju velikoj grupi prijatelja, koja se okupila da sluša propovedi pritešnjena u maloj kući.

Kiša je najzad prestala da pada, džip je bio popravljen, i njih dvojica su se vratili svojim kućama. Međutim, Pastor

Diaz nastavio je da grupi održava proučavanje Biblije, i posle tri meseca osam ljudi bilo je kršteno u obližnjem veštačkom jezeru.

Bilo je održano još sastanaka posvećenih Bibliji. Ovog puta prisustvovalo je 150 ljudi. Na kraju je 16 ljudi bilo kršteno, a još 30 želelo je da nastavi proučavanje Biblije.

Promenjen život

Tokom jednog popodnevnog subotnog programa, pastor Diaz pitao je da li je neko zapazio promene u životu ljudi koji su skoro bili kršteni. Jedan čovek je ustao i, pokazujući na ženu koja je imala malu kuću, rekao, "Ova žena je nekada bila veoma nasilna. Tukla je ostale žene iz susedstva, jer su je ogovarale, ali više nije takva. Sada je smirena. Zbog svedočanstva ove žene, ja verujem u Boga, i takođe želim da budem kršten."

Okrećući se ženi, Pastor Diaz je upita: "Da li je ovo istina?"

"Da", odgovorila je ona. "Bilo je to u vreme kada me je muž napustio, otišao drugoj ženi, i skoro se oženio njom."

Jednog dana, uzela sam oštar nož i pro-našla svog muža sa tom ženom. Toliko sam bila uznemirena da sam prevrnula stvari u kući! Onda sam pretukla ženu i skoro ubila svog muža. Bila sam u zatvoru zbog toga, međutim, sada sam druga osoba."

Danas, se Hrišćanska adventistička crkva nalazi na njihovoj imovini, pored male kuće. Žena i njen suprug donirali su Crkvi deo svoje zemlje. Sada su oni kršteni vernici, zajedno sa mnogo drugih koji su se pridružili pokrenuti njihovim svedočenjem.

Anđeli voze kamione

Pošli su u Kuruguati da održe evanđeoske sastanke, kada je svetlo na njegovom vozilu potpuno utihnulo. Kako su putovali kroz mračnu šumovitu oblast, zamolio je svog saputnika da lampom osvetli put, nadajući se da će dovoljno dobro videti i da mogu nastaviti put.

To je funkcionisalo neko vreme, dok lampa nije prestala da radi. Polako nastavili su da se kreću po mračnom putu. Kada bi drugi automobil ili kamion naišao, pastor Diaz bi pokušavao da vozi koristeći njihova svetla, dok oni ne bi prošli. Ovom brzinom, trebalo bi im mnogo vremena da stignu u Kuruguati.

Iznenada, pojavio se neki kamion. Vozač se zaustavio pored njihovog vozila i rekao: "Idite ispred mene, a ja ću vam osvetljivati put." Kamion je bio pozadi, blizu vozila pastora Diaza, i uz pomoć njegovog svetla, bili su u mogućnosti da brže prevale ostatak puta. Kada su ušli u grad, okrenuli su se da zahvale vozaču kamiona na ljubaznosti, međutim, kamion i vozač su nestali. Sve što su mogli da vide iza sebe bio je mračan, prazan put. 🌍

Brze činjenice

- Oko 56% Paragvajaca živi u gradskim oblastima, što Pragvaj čini najmanje urbanizovanom nacijom u Južnoj Americi.
- Najpopularnija hrana u Paragvaju je chipá (čipa), lepinja sa sirom nalik krofni, i predstavlja svečanu hranu na trpezi povodom svake narodne verske proslave.
- Prvi stanovnici Paragvaja, domoroci / indijanci govore Guaraní jezik, danas predstavljaju najzastupljeniju jezičku grupu u Paragvaju posle španske.

Slep čovek vidi

Francisko

Slep čovek vidi

Francisku patnja nije strana. Nevolja je rano došla još kad je kao siročje započinjao život. Kao devetogodišnjak radio je na lokalnom groblju, i zarađivao neki novac čisteći grobove.

Kada je napunio 12 godina počeo je da radi u prodavnici slatkiša i drugim malim prodavnicama. Kako je rastao Francisko je nastavio da radi razne sitne poslove, samo pokušavajući da preživi.

A onda posle tri decenije pukog preživljavanja, sreća je ušla u njegov život. Francisko se oženio divnom hrišćankom. Njihova radost je uvećana kada su dobili dete. Nažalost, dete je živelo samo tri meseca, a njih dvoje nisu mogli više da imaju dece.

Uticaj molitve

Nekoliko godina kasnije Francisku je dijagnostikovao kancer i rečeno mu je da mu je preostalo veoma malo vremena.

Ako lekari ne mogu ništa da učine za mene, napustiću bolnicu i umreti u kući, pomislio je Francisko. Ali pre nego što je otišao, bolnički kapelan je izgovorio ohrabrujuće reči, govoreći Francisku da je njegov život u Božjim rukama, i da će On odrediti šta je najbolje. Uz to, Franciskova supruga je bila žena molitve koja se neprestano molila za svog muža. Kako su dani prolazili, Francisko je počeo da se oseća bolje i snažnije. Kada se vratio u bolnicu na kontrolu, lekar je bio zadivljen što ga vidi u tako dobrom zdravstvenom stanju. Bilo je jasno da je čudo spasilo Franciskov život. Dve decenije kasnije, kancer mu se nije vratio.

Nizbrdo

Francisko i njegova žena živeli su zajedno 33 godine – dok se jednog dana nije dogodila tragedija, jer je njegova žena preminula. Gubitak je bio poražavajući za Franciska i on je počeo da tone u duboku depresiju.

Zašto je Bog dozvolio da se ovo dogodi? Kako će živeti bez nje? Ona je bila sve što je imao.

Da prilike budu teže, Franciskov vid počeo je da se brzo pogoršava, dok nije potpuno oslepeo. Lekar mu je rekao da nikada više neće videti.

Francisko je živeo sam u svojoj tami, u depresivnom stanju, sve dok mu jednog dana prijatelj nije rekao za Nuevo Tiempo, urugvajsku radio stanicu Hrišćanske adventističke crkve.

Stalni saputnik

Francisko je počeo da sluša stanicu na 101.3 FM. Dok je slušao lepu muziku, praktična izlaganja, inspirativne proповedi i snažna bogosluženja, njegove oči su se otvorile na sasvim novi način. Više se nije osećao usamljenim. Nuevo Tiempo je postao njegov stalni saputnik.

“Upoznao sam vesti Jevanđelja posredstvom Hrišćanske adventističke crkve”, rekao je Francisko. “Učio sam o zdravom načinu života, Suboti, o Deset Zapovesti – sve slušajući Nuevo Tiempo.”

Uviđajući više život

Francisko je stupio u kontakt sa radio stanicom tražeći Biblijska proučavanja. Biblijski radnik je došao u njegovu kuću, i zajedno su prošli celu seriju

lekcija. Ubrzo, Francisko je bio kršten u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi. Kaže da iako fizičkim očima ne vidi, upoznao je više život, jer je Isus bio u njegovom srcu.

Od kako se krstio pre manje od dve godine, Francisko svake nedelje predano odlazi u lokalnu bolnicu da tamo deli istine Biblije i moli se sa ljudima. Takođe, održava proćavanja iz Biblije ljudima u lokalnom institutu za slepe. Zbog njegovog uticaja, ljudi sada posećuju adventističku crkvu.

Iako je sam, Francisko se više ne oseća usamljenim. “Crkva je moja porodica”, kaže Francisko, “tamo osećam mir i zajedništvo.”

Snažan uticaj

Radio stanica Nuevo Tiempo ima značajnu ulogu u sekularnoj državi Urugvaj. Poznata je i poštovana zbog pružanja izuzetnih programa iz oblasti zdravlja i dobrobiti, braćnih i porodićnih pitanja, biblijskih proućavanja i praktićnog hrišćanstva.

Širom zemlje Nuevo Tiempo je brend vidljiv u svakoj hrišćanskoj adventističkoj crkvi i centru uticaja putem svog velikog znaka koji predstavlja ime radio stanice i logo. Ova veza između lokalnih mesnih adventistićkih crkava i radio stanice, napravila je veoma pozitivan uticaj na posećenost crkava, broj krštenja.

Deo darova trinaeste Subote ovog tromesećja, pomoći će da se izgradi nova crkva za grupu vernika koje je Francisko organizovao, u okrugu Goes u Montevideu, u Urugvaju. Francisko i njegova crkvena porodica vam zahvaljuju na vašoj nesebićnoj podršci. 🌐

Brze činjenice

- Urugvaj ima 54 crkve i 8.233 vernika.
- Urugvaj ima jednu adventistićku akademiju u Progresou, severno od glavnog grada Montevidea.
- Radio “La Voz de la Esperanza / Glasnade” Urugvaja je adventistićka radio stanica smeštena u Montevideu.

Pronalaženje Boga

Mirna

Pronalaženje Boga

“Uvek sam verovala da Bog postoji, samo nisam uspevala da Ga pronađem”, rekla je Mirna, defektolog, koja se borila sa ozbiljnom depresijom. Kad god je bilo moguće, Mirna je ostajala u kući, sa navučenim zavesama. A onda jednog dana je uključila radio i našla Nuevo Tiempo adventističku FM radio stanicu u Urugvaju.

“To je bio odgovor od Boga”, rekla je. “Spasao mi je život, jer nisam više mogla da živim onakva kakva sam bila.”

Slušanje programa Nuevo Tiempo, dalo je Mirni osećanje nade i sreće, i, što je najvažnije, pomoglo joj je da pronađe Boga. “Počela sam da slušam stanicu svakog dana, i počela sam da se molim”, rekla je ona.

Poziv

Jednoga dana, dok je slušala radio, čula je spikera kako poziva slušaoca da posete centar Nuevo Tiempo u Montevideu i da uživaju u mnogim aktivnostima koje su bile ponuđene.

Mirna je bila posebno zainteresovana za časove ozdravlju i kuvanju i odlučila je da prisustvuje.

“Uvek sam pokušavala da vodim računa o svom zdravlju”, rekla je “ali nisam pila dovoljno vode. Sada je pijem dovoljno i mogu da osetim razliku. Sada uzimam dobar doručak, to mi takođe pomaže.”

Dok je dolazila u centar, Mirna je upoznala dvoje mladih ljudi koji su radili na programu Jedna godina u Misiji. Prihvatila je poziv za proučavanje Biblije i bila veoma iznenađena što će učiti o Deset zapovesti.

“Nikada ranije nisam čula za te zapovesti”, rekla je. “a najimpresivniji deo bio je o Suboti. Kako smo prolazili kroz Bibliju, mogla sam da vidim da se ona (Subota) neprestano ponavlja.”

Vera na delu

Čim je Mirna saznala za Subotu, počela je da je svetkuje. Ubrzo zatim, krstila se i postala još aktivnija u centru, u kome sada drži časove šivenja.

Mirnina porodica je primetila promene koje su se desile u njenom životu, i bili su srećni što se izdigla iz depresije. Ipak ostali su sumnjičavi prema njenim novim religioznim uverenjima. Mirna je nastavila da se moli pa će i oni jednoga

dana, takođe, pronaći mir i nadu u Isusu kao što je i ona pronašla.

Centar Nuevo Tiempo sada održava subotno jutarnje bogoslužje. Mnogi ljudi koji dolaze, prvenstveno su došli posredstvom radio stanice Nuevo Tiempo ili časovima ponuđenim u centru.

Znak na ulici

Neli, advokat, jednoga dana hodala je ulicom kada je primetila znak koji reklamira časove portugalskog jezika u centru Nuevo Tiempo. Željna da uči drugi jezik, Neli je odlučila da prisustvuje.

Glavni udžebnik koji je korišćen na časovima bila je Biblija. Prvo, Neli je najpre čitala pasus na španskom, a onda na portugalskom. To je bilo njeno prvo iskustvo približavanja Bibliji kao knjizi vere.

“Kada sam bila u petom ili šestom razredu, učila sam nešto o Bibliji, jer su nam u školi rekli da treba da pročitamo nešto malo iz nje, kao da je to istorijska knjiga. Međutim, to je bilo samo iz akademskih razloga, a ne da postanem hrišćanka.

Brze činjenice

- Urugvaj je prva zemlja u Americi, koja je izgradila potpunu digitalnu telefonsku pokrivenost koja je završena 1997. godine.
- Po površini države, Urugvaj je druga najmanja nacija u Južnoj Americi.
- Gitara je omiljeni muzički instrument, i na popularnom tradicionalnom takmičenju pod nazivom pajada dva pevača, svaki sa gitarom, naizmenično improvizuju stihove uz istu melodiju.

Međutim, ovoga puta Neli je čitanje Biblije doživela sasvim drugačije. “Počela sam da čitam o Postanju, i nisam mogla da se zaustavim! Nastavila sam da čitam i čitam!” Ona je pročitala celu Bibliju i uživala u tome. “Sve (u Bibliji) je povezano, i učiniće vas srećnijim”, rekla je.

Čitanje da bi se učilo

Neli je posebno bila zadivljena Isusovim životom, i čudima koja je činio da bi pomagao ljudima. “Čuda se i danas događaju”, rekla je. “Čak i kada ne znamo da se događaju,

ona se i dalje događaju.”

Iako je školovana da bude advokat, Neli Bibliji nikada nije prišla kao kritičar, ni da je osuđuje. “Čitam je da bih učila”, potvrdila je.

Kada je Neli saznala za Subotu, nije imala ikave sumnje. “Bilo je jasno, i znala sam da je to ono što je pravo.”

Kada je centar Nuevo Tiempo počeo sa Subotnim jutarnjim službama, Neli je redovno prisustvovala i ubrzo se krstila.

“Jednostavno nisam mogla da ostavim Bibliju: ona je razlog za sve, i zato sam počela da dolazim u ovu crkvu”, rekla je. “Krštenjem sam želala da pokažem svoju ljubav prema Isusu.”

Postavljanje primera

Kada je Neli želela da podeli svoju novu veru sa svojom porodicom, svi nisu bili srećni. Njena starija ćerka postala je veoma uznemirena, međutim, njen sin počeo je da stvara drugačiju sliku o majci kao osobi, i osećao da ona pruža veoma dobar primer kako treba živeti.

Svake Subote kada dođe u centar na bogoslužje, Nelino lice svetli od radosti. “Svi su kao porodica”, rekla je ona, “i ja želim da budem deo te porodice.” 🌍

Knjiga u prodavnici cipela

URUGVAJ | mart 19

Grasijela

Knjiga u prodavnici cipela

Grasijela je uvek u svom srcu imala mesto za Isusa. Kao tinejdžer prisustvovala je maloj crkvenoj grupi koja se sastajala u kući. Dok je sa jedne strane bila srećna što uči o Isusu, i Njegovoj ljubavi prema svima, sa druge strane, neki bučniji vidovi bogoslužjenja činili su da se oseća veoma neprijatno.

Godine su prolazile, Grasijela je odrasla i udala se za sina vlasnika doma u kome se mala grupa okupljala. Njih dvoje dobili su decu. Još neko vreme je prošlo i ona je postala baka.

Jednog dana, bila je u kući i gledala pentakostalni televizijski program. Propovednik je počeo da priča o nekoj ko se zove Elen Vajt, govoreći da je ova žena pisala neke prevarantske knjige i da je veoma rđava osoba. Dok je

Grasijela slušala propovednikovu viku, odlučila je da pročita neku knjigu te Elen Vajt, da bi mogla sam da oblikuje svoje mišljenje.

Tražeci Elen Vajt

Grasijela je otišla u knjižaru i lokalnu biblioteku, ali izgleda da niko nije znao za autora po imenu Elen Vajt. Grasijela je nastavila da se moli da nađe knjigu tog nedostupnog autora.

Onda je jednog dana, njen odrasli sin došao sa knjigom u ruci. Bio je u prodavnici cipela sa svojom kćerkom, i tamo je dobio knjigu koja mu je bila ponuđena kao poklon. Iako nije bio hrišćanin, uzeo je knjigu misleći da je to nešto što bi se njegovoj majci dopalo.

Pružio je svojoj majci knjigu na španском "La grand Esperanza / Čeznja vekova, i jedanaest poglavlja skraćenu verziju Velike Borbe, od Elen Vajt.

Dar od Boga

Grasijelina ruka je počela da drhti kada je videla ime autora, shvatajući da je ova knjiga bila dar od Boga.

"Tražila sam knjigu od Elen Vajt, ali nisam mogla da je nađem", seća se ona. Ali Bog mi ju je doneo iz prodavnice cipela! Bilo je to pomalo neobično, međutim, to je bio jedan od onih tajnih puteva koje Bog ima."

Grasijela je odmah počela da čita knjigu i zaključila da je jednostavna i u duhu Biblije. Želela je još više da sazna, umesto da gleda televiziju. Slušala je adventističku radio stanicu Nuevo Tiempo.

Kada je spiker ponudio besplatno proučavanje Biblije, Grasijela je pozvala stanicu i dogovorila da neko dođe kod nje u kuću da proučava Bibliju sa njom.

Uživala je posebno proučavajući biblijska proročanstva i kada je završila sa lekcijama krstila se.

Grasijela upoznaje Sonju

Kada je Grasijela počela da posećuje adventističku crkvu, upoznala je ženu koja se zvala Sonja, i njih dve postale su bliske prijateljice. Sonja se priključila Hrišćanskoj adventističkoj crkvi zajedno sa svojom porodicom kada je imala 12 godina. Kasnije, njena porodica je napustila Crkvu, međutim, ona je ostala. "Oduvek sam volela da čitam Bibliju", rekla je "i veoma mi znači saznanje da me Isus zaista voli".

Sonja voli da radi sa decom u svojoj crkvi, međutim, kada se preselila u novu

sredinu, poželela je da uradi nešto posebno za mnoštvo dece koja su živela oko nje. Počela je da planira šta bi mogla da uradi, i odlučila da otvori ogranak subotne škole u svojoj kući. Prvo je počela sa programima biblijske škole za vreme školskog raspusta, svake večeri tokom "Svete nedelje" (nedelja između ulaska u Jerusolim i Uskršnje nedelje). U Južnoameričkim zemljama to je nedelja kada su ljudi posebno otvoreni za religiozne teme.

Prve večeri osmoro dece je došlo u Sonjinu kuću, ali svake večeri grupa je sve više rasla. Sonja je pozvala Grasijelu i neke druge žene iz crkve da joj pomognu oko programa. Nakon "Svete nedelje", grupa se sastajala jednom nedeljno i nastavila da raste. Šest meseci kasnije, toliko dece je dolazilo na program da je Sonja morala da pronađe drugo mesto za sastajanje.

Kuća molitve

U to vreme, Grasijela i njen suprug nasledili su kuću u kojoj su se okupljali na bogosluženja kao mladi. "To je uvek bilo mesto za služenje Bogu", pričala je Grasijela o svom domu. "Deca mogu doći ovde." Ovaj ogranak subotne škole sastajao se jednom sedmično više od godinu dana. Pevali su hrišćanske pesme, slušali biblijske priče, pravili rukotvorine, i igrali igre. Centralna adventistička crkva u glavnom gradu Montevideu donira većinu materijala koji oni koriste. Deca vole da dolaze u ono što od milošte zovu "Sonjina kuća", i mnogi sada posećuju novoosnovanu adventističku crkvu. Planiramo da nastavimo da očuvamo ovaj ogranak subotne škole, sve dok nam Bog to bude dozvoljavao", rekla je Sonja. 🌍

Brze činjenice

- Sa površinom od 200 kvadratnih kilometara Montevideo (glavni grad) najveći je grad i glavna luka u Urugvaju. Skoro polovina stanovništva tamo živi.
- Montevideo je najjužniji glavni grad u Južnoj Americi, i treći najjužniji grad na svetu (samo Kanbera (Australija) i Velington (Novi Zeland) su južnije).
- Fudbal je najpopularniji sport u Urugvaju. Prva međunarodna utakmica izvan Britanskog ostrva odigrana je između Urugvaja i Argentine u Montevideu u julu 1902. godine.

Program trinaeste Subote

➤ <i>Napomena za vođu subotne škole:</i>	Uvodna pjesma „Radi jer noć uskoro dolazi“, <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, broj 375.</i>
	Dobrodošlica Vođa subotne škole
	Molitva
	Program “Proviđenje deluje”
	Prilaganje darova
	Završna pjesma „Napred, napred sa Hristom“, <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, broj 377.</i>
	Završna molitva

Napomena za vođu subotne škole: Pozivamo vas da izaberete omiljenu pesmu, da uputite molitvu Bogu, da iznesete uvodnu reč dobrodošlice i navedeni program. Prikupite misioni dar, uputite Bogu molitvu za blagoslove. Podsetite prisutne, da ako možda nisu pripremili i priložili svoje darove danas, da to mogu da učine onlajn preko našeg sigurnog, pouzdanog veb-sajta: www.adventistmission.org/give Hvala vam!

Učesnici: 1 narator i 1 govornik, mlade devojkje. [*Napomena: učesnici ne moraju da znaju svoje tekstove napamet, ali moraju biti dovoljno upoznati sa materijalom.*]

Narator: Ovog tromesečja naše mision-sko usmerenje bilo je okenuto prema Južnoameričkoj diviziji (JAD). Mogli smo da čujemo prekrasne priče iz Brazila, Paragvaja i Urugvaja. Za poslednju Subotu u ovom tromesečju, smatrali smo da bi bilo dobro da sa vama podelimo priču iz knjige *Amazonski dani*, koju je napisao Leo Halivel. Kao što smo već naveli u ovom časopisu, Leo i njegova supruga Džesi bili su pioniri adventne vesti i radili sa ljudima u amazon-skoj oblasti. Današnja priča je nazvana “Proviđenje deluje.”

Govornik: Tokom jednog putovanja pre nekoliko godina, zaustavili smo se u gradu Santaremu. U to vreme, nismo

imali vernike u tom gradu. U toku večeri, ja bih držao predavanje u jednoj sporednoj ulici. Veliki broj ljudi okupljao se da me sluša. Nakon govora, jedna dobro obučena gospođa, iz gomile koja me je slušala prišla mi je i rekla da je uživala dok je slušala. Rekla mi je da je njen otac Amerikanac i da ima dve sestre u gradu. Jedna od njenih sestara imala je veliku kuću, tako da nas je pozvala da održimo sledeći sastanak u njenom domu.

Nekoliko meseci kasnije, vratili smo se u ovaj grad i otišao sam u dom svoje prijateljice da ugovorim predavanje. Iako je njen otac bio član neke druge protestantske crkve, primio nas je vrlo srdačno. Tako da smo se veoma brzo dogovorili oko

sastanka i predavanja koje sam te večeri održao. Dok smo još bili u tom gradu u poseti tim sestrama i njihovim roditeljima, došao je sveštenik iz crkve njihovog oca. Bio je veoma uzbuđen. Udarajući pesnicom po stolu pored kojeg je sedeo, rekao je: "Adventisti ne mogu da održavaju svoje sastanke u ovom domu. Ja protestujem."

Gospođa, vlasnik doma u kome smo se nalazili, ustala je sa svog mesta i kazali: "Ova kuća je moja, i oni će držati svoje predavanje večeras, a vi ste prva osoba koja je pozvana na to predavanje!"

Držali smo to veče predavanje i posle njega još mnoga druga, a ove tri sestre su danas krštene vernice Hrišćanske adventističke crkve.

Nešto kasnije, jedan naš kolporter koji je radio u ovom gradu prodao je knjigu porodici, čiji je sin bio inficiran gubom. Mladić i njegova majka prihvatili su adventnu vest, i kada je trebalo da se krste, morali su da idu na reku u neko zabačeno mesto, jer im nije bilo dozvoljeno da se kreću i borave u gradu. Njegovo bolesno telo bilo je prepuno rana, sećam se dok sam ga krštavao i pomagao da ustane iz vode, rekao je: "Molite se za mene, jer želim da i ja budem radnik u Božijem delu."

Otišao je u svoj dom, u svoju odvojenu sobu u kojoj je provodio vreme, odvojen od ostatka svoje porodice. Jedan naš brat iz SAD-a nam je poslao neki novac, koji smo upotrebili za lečenje ovog momka. Kupili smo bočicu ulja čolmugra i otpočeli tretman. Sa svoje strane, mladić nije gubio vreme, već je počeo da radi na zadobijanju duša za Boga. Njegova sestra, koja nije adventista, međutim, spremna da pomogne, pozivala bi susede u svoj dom, a on bi stajao na vratima,

dovoljno udaljen od gostiju, govoreći i objašnjavajući im proročanstva iz Svetog pisma. Crtao je mape i skice, a zatim objašnjavao proročanstvo o 2,300 dana iz knjige proroka Danila 8,14. Uskoro, mnogi ljudi bili su zainteresovani da čuju ono što im je iznosio. Naredne godine, krstio sam devet ljudi, zadobijenih za Hrista, kao rezultat njegovog rada, bez obzira na činjenicu, da nije ni mogao da im se približi niti izađe iz svoje sobe. Ovo je sigurno pravi izazov vernim mladim ljudima, koje je Bog blagoslovio dobrim obrazovanjem i zdravim telom.

Ovaj momak je dosad primio preko 200 injekcija ulja, i njegovo telo nema više nijedan znak opake, teške bolesti. Na lekarskim kontrolama, njegovi rezultati su zapanjujući, a on sada može slobodno da izađe iz sobe i da se kreće ulicama. Danas on radi na davanju injekcija onima koji boluju od ove strašne bolesti, kao i na njihovom duhovnom napretku.

Pre nekoliko godina, posetio sam grad na Amazonu u blizini Belema. Tamo ranije, nikada nismo držali predavanja. Otišli smo do gradonačelnika i pitali ga da nam ustupi salu u kojoj bismo održavali sastanke. Nije nas sa ljubazno primio, i odmah nas je odbio. Kada sam napomenuo da ćemo onda predavanja držati na ulici, zabranio nam je da bilo gde održavamo predavanja. Naglasio je da su ljudi rimokatoličke vere i da su veoma zadovoljni svojom religijom, i da nema potrebe da menjaju svoja shvatanja i usvajaju nešto potpuno novo i nepoznato. Podsetio sam ga, da po federalnom ustavu Brazila, svima je zagarantovana religiozna sloboda i pravo da svako slobodno ispoveda svoja religiozna shvatanja. Odgovorio je: "Tačno je to što ste izneli,

međutim, u ovom gradu ja neću preuzeti obavezu i odgovornost da vas štitim, ako pokušate da propovedate na ulici.”

Dok smo tako razgovarali, jedan čovek je trčeći ušao u kancelariju i rekao da je guverner države upravo stigao. U tom trenutku, u kancelariji se stvorio opšti metež i užurbanost. Prva misao koja mi je došla, bila je da, kada bude došao, priđem guverneru, jer sam ga poznavao i bio mi je prijatelj. Dok sam tako razmišljao šta mi valja činiti, jedan mladić obučen u belo prišao mi je i zapitao da li bi mu bio svedok na ceremoniji sklapanja braka. U Brazilu, sva venčanja vrše civilne vlasti. Tako da sudija treba da obavi ceremoniju venčanja. Pristao sam da pomognem ovom mladom paru. Sud ih je proglasio mužem i ženom, a ja sam se potpisao kao svedok. Mladoženja nas je, posle toga pozvao kod sebe u kuću na ručak.

Dok smo tako sedeli i čekali početak ručka, jedan čovek mi je prišao i zahvalio se što sam zauzeo njegovo mesto na ceremoniji venčanja, jer on nije mogao da prisustvuje zbog iznenadnog dolaska guvernera. A, onda mi se taj čovek predstavio, i rekao da je on glavni načelnik policije u tom gradu, a da je mladoženja, jedini sin njegovog brata.

A, onda nas je upitao šta smo to tražili tog jutra od gradonačelnika. Rekao sam mu sve što mi je gradonačelnik rekao dodajući da je odbio da nam pruži odobrenje da držimo predavanja u njegovom gradu. Onda je rekao: “Dovezite vaš brod ovde u ovaj rukavac, koji se nalazi ispred mog doma, i možete držati predavanje u mom dnevnom boravku u kući. Celokupna gradska policija intervenisaće da vas zaštiti ako neko pokuša bilo šta da vam učini ili da vas nečim spreči, da držite predavanja. Učinili smo kako je rekao, i te večeri smo bili primorani da držimo predavanje izvan njegovog dnevnog boravka i kuće, u dvorištu, jer je bila premala da primi sve one ljude, koji su bili zainteresovani da čuju naše predavanje.

Narator: Vaša misionska darovanja doprineće danas, pravljenju značajne razlike u dopiranju do ljudi, u ovoj oblasti Amazona. Vaši darovi biće upotrebljeni za izgradnju crkve za studente IAAI akademije, kao i crkava i centara uticaja u glavnim gradovima Paragvaja i Urugvaja.

Hvala vam što nesebično prilažete i podržavate misiju Hrišćanske adventističke crkve.

Budući projekti za trinaestu Subotu

Sledećeg tromesečja upoznaćemo Južno-Pacifičku Diviziju (JPD). Specijalni projekti su:

- Opremanje TV / radio kanala Nada u Ouklendu na Novom Zelandu,
- Opremanje TV studija za snimanje programa u Ouklendu na Novom Zelandu,
- Izgradnja porodičnog velnes centra u Suvi na Fidžiju,
- Otvaranje dečijih učeničkih centara u Papua Novoj Gvineji.

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Brazila, Paragvaja, Urugvaja ili drugih zemalja Južnoameričke divizije (JAD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem Internet pretraživaču.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

Brazil: www.lonelyplanet.com/brazil

Uruguay: www.lonelyplanet.com/uruguay

Paraguay: www.lonelyplanet.com/paraguay

South American Division: www.adventistas.org (available in Portuguese and Spanish)

The Luzeiro: www.amazonlifesavers.org/archives/565

Paraguay Union of Churches Mission:

Onlajn informacije. Adventististički misioniski veb-sajt sadrži dodatni materijal za misionisku prezentaciju. Potražite reči i pesme na engleskom. Kao dodatak potražite dodatne informacije za aktivnosti u tim zemljama. Idite na www.AdventistMission.org.

Adventistički misioniski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Pitajte vođu subotne škole da vam napravi jednu kopiju DVD-a, ili idite na www.AdventistMission.org www.AdventistMission.org/dvd.

Sredstvo za ostvarivanje cilja

Pomoći će da se usmeri pažnja na svetsku misiju, i poveća sedmično misionisko darovanje. Usredsredite svoju pažnju na Svetsku misiju i povećajte sedmična misioniska darovanja. Zatražite od svog Odbora subotne škole da vam postavi cilj misioniskih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za trinaestu Subotu). Pokažite nedeljni grafikon progresa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike, takođe, da aktivnosti svetske Crkve zavise od sedmičnih misioniskih darova u subotnoj školi. Dvanaeste Subote, podnesite izveštaj o misioniskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove subotne škole da pripreme svoje darove za trinaestu Subotu u narednoj sedmici. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misioniska darivanja.

Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: prof. Tomislav Stefanović

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

UNIJE	CRKVE	GRUPE	ČLANOVI	POPULACIJA
Argentina	567	434	106,192	41,267,000
Bolivija	347	707	98,403	11,020,000
Centralni Brazil	1,069	738	229,359	41,569,040
Čile	670	375	109,062	17,560,000
Istočni Brazil	905	1,341	185,105	15,348,870
Ekvador	235	416	59,031	15,789,000
Severni Brazil	1,426	1,263	233,206	14,293,024
Severni Peru	1,169	1,674	205,601	13,637,563
Severoistočni Brazil	823	1,303	198,893	36,113,837
Severozapadni Brazil	838	680	140,374	6,315,522
Paragvaj	61	70	12,823	6,798,000
Južni Brazil	1,001	1,058	183,575	27,608,412
Južni Peru	1,055	1,486	214,286	16,837,437
Jugoistočni Brazil	1,160	1,082	180,115	38,616,582
Urugvaj	54	34	7,986	3,392,000
Zapadno-centralni Brazil	606	702	107,578	15,661,713
Ukupno:	11,986	13,363	2,271,589	321,828,000

- PROJEKTI:**
- ① Dve ploveće crkve/klinike na Amazonu i Solimos reci.
 - ② Crkva na Transamazonskoj akademiji, Altamira–Itaituba, Brazil.
 - ③ Osnivanje crkve u Asunsionu, Paragvaj.
 - ④ Centar uticaja u Sajoniji, Asunsion, Paragvaj.
 - ⑤ Centar uticaja u La Teji, Montevideo, Urugvaj.
 - ⑥ Osnivanje crkve u Goesu, Montevideo, Urugvaj.